

MOST NA SOČI – KRAJ NAŠEGA IZLETA

Petek, 15 junij 2012. Ura je odbila točno 6:00, ko je avtobus z izletniki - članicami in člani Kluba upokojenih delavcev MNZ Maribor - odpeljal izpred Marčičeve. Izletniki so se nam pridružili še pri gasilcih na Cesti proletarskih brigad in trgovskem centru v Slovenski Bistrici.

Naše potovanje se je pričelo.

Pred nami je bila dolga pot. Za cilj smo si tokrat izbrali Most na Soči. Potovali smo namreč na sedmo (7) tradicionalno družabno srečanje upokojenih delavcev MNZ Slovenije. Že navsezgodaj so nas božali sončni žarki, kar je pozitivno vplivalo na naše razpoloženje. Po pozdravnih besedah predsednika Kluba je sledilo jutranje okrepčilo v obliki rogljičkov ter izbranega aperitiva.

Prvi krajši oddih za jutranjo kavico smo si privoščili na Trojanah. Ko smo v Logatcu zapustili avtocesto, pa smo si dodatno energijo za nadaljnjo pot nabrali v kraju Hotedrščica. Od tu je preko Idrije sledilo okoli 70 km dolge in naporene vožnje. Ves čas smo se vozili po dolini med strmimi pobočji na eni in reko na drugi strani. Cesta je bila vijugasta in za avtobus, kot je bil naš, ozka. Zaradi te skoraj nikoli končane vožnje smo si želeli čim prej prispeli na cilj našega izleta. Kazalci ure so se pomikali že proti enajsti, ko smo prispeli na Most na Soči.

Naselje Most na Soči se nahaja v Tolminski kotlini, na sotočju reke Idrijce in Soče, kjer se razprostira čudovito jezero. Po njem vozi turistična ladja Lucija. Preko Soče vodi most, ki je znan po skokih v vodo. In ko smo se zapeljali preko tega mostu nas je le še nekaj metrov ločilo od našega končnega cilja. Ta je bil kraj Modrej ob jezeru reke Soče.

Sprejeli so nas organizatorji srečanja iz Kluba Nova Gorica in Zveze klubov upokojenih delavcev MNZ Slovenije. Pod velikim šotorom se nas je zbralo okoli 200 članic in članov Klubov iz vse Slovenije. Iz našega, mariborskega kluba, je bila udeležba najštevilčnejša, saj se nas je srečanja udeležilo 35.

V šotoru so nas postregli z malico in pijačo. Po programu srečanja so se nekateri z ladjico popeljali po jezeru, večina pa se nas je odločila za ogled muzeja 1. svetovne vojne, zato smo se odpeljali v 20 km oddaljen Kobarid. Ogledali smo si bogato muzejsko zbirko ter prisluhnili zanimivemu pripovedovanju vodnika.

V muzeju 1. svetovne vojne v Kobaridu.

Po vrnitvi ob jezero reke Soče je sledil pozdrav predsednika Zveze klubov Slovenije Nika Jurišiča. Varnostne razmere na območju PU Nova Gorica pa nam je predstavil direktor PU Nova Gorica Alojzij Mohar.

Zbrani za mizo v šotoru – čas kosila.

Po kosilu je sledil najlepši del našega izleta, družabno srečanje. Srečali so se stanovski kolegi, bivši sodelavci, ki se niso videli že vrsto let. Nekateri se v začetku niso niti prepoznali, zato pa je bilo kramljanje v nadaljevanju toliko bolj prijetno. Lepo je bilo prisluhniti stanovskim kolegom, ki so se v obujanju svojih spominov vrnili daleč nazaj, tudi v obdobje druge svetovne vojne.

A še kako aktualni so bili pogovori o ukrepih Vlade, ki zadevajo tudi nas upokojene delavce MNZ, zlasti o predvidenem zmanjšanju pokojnin in kratenju drugih tako zasluženih pridobljenih pravic.

V res lepem, sončnem vremenu smo iskali predvsem senco in hladno pijačo. Večina je na obrežju jezera uživala lepote narave. Podali pa smo se tudi na ogled naselja Most na Soči, se sprehodili ob jezeru, posedeli na klopcih ter si privoščili popoldansko kavico.

Na sprehodu okoli jezera.

Občudovali smo bližnje hribe in reko Sočo ter njeno čudovito barvo, čeprav je bila voda kalna. Ob tem smo se nehote spomnili goriškega slavčka, Simona Gregorčiča in njegove hvalnice reki Soči.

*»Krasná si, bistra hči planin, brdka v prirodni si lepoti.
Rad gledam ti v valove bodre, valove te zeleno-modre«.*

In tako se je dan prevesil v večer, ko so bile sence dreves vse daljše. Kot zadnji smo zapustiti kraj družabnega srečanja ter se podali proti domu. Nekako hitreje in lepše je minevala pot proti domu. Predsednik Kluba je članicam in članom na avtobusu predstavil predvidene dejavnosti Kluba do konca leta, se zahvalil za prijetno druženje ter se spomnil tistih, ki so ali pa bodo v teh junijskih dneh praznovali svoj rojstni dan.

Še naša »gasilska« fotografija.

Po dveh krajših postankih v Hotedrščici in na Trojanah smo okoli 22 ure prispeli v Maribor. Za nami je bil lep, zanimiv in spominov poln dan. Da pa spomini, na tokratno srečanje upokojenih delavcev MNZ Slovenije na Mostu na Soči, ne bi prehitro potonili v pozabo, smo se nekajkrat postavili tudi pred foto objektiv.

Zapisal. Mirko Ploj

Foto: Drago Pipuš in Mirko Ploj